Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 51. Braşov, Luni-Marţi, 5 (17) Martie 1896.

Necazurile Românilor Macedoneni.

Nu puţină nelinişte a produs şi între Românii de dincóce de Carpaţi scirea despre mĕsurile estra-ordinare, ce le-a luat guvernul român faţă cu cei doi delegaţi ai Eforiilor scólelor române din Macedonia, cari merseseră la Bucuresci, ca sĕ se plângă, că li-s'a tăiat subvenţia, ce-o primiau anual pentru scóle.

Nu înţelegea şi nici astădi nu înţelege nime la noi, de ce au fost acei doi fraţi „Arâmâni" din Peninsula-Balcanică ameninţaţi de guvernul român chiar cu espulsare pentru acel fapt al lor. Las' că deja şi numai simplul cuvênt „espulsare" ar trebui sĕ producă în ómenii noştri un acces de friguri, mai ales avênd înaintea ochilor, cum numai de curênd faimosul panegirist al expulsării celor şésă ardeleni din 1885, scriea în vechia „Tribună", că situaţiunea de adi e aceeaşi, ca înainte cu dece ani.

Ministrul-preşedinte Sturdza, interpelat în cameră şi în senat, a rĕspuns, că Eforiile scolare din Macedonia nu sunt recunoscute de guvernul otoman; că representanţii români dela Constantinopole şi Bitolia au provocat discordia între Românii din Macedonia; că d-nii Dr. Christovici şi Apostolescu au venit la Bucuresci, ca sĕ agite contra guvernului român, ameninţându-l ş. a.

Din declaraţiunile primului ministru e greu însĕ de a-te orienta. Nu póte omul înţelege înainte de tóte, cum o singură persónă, ca cunoscutul inspector şcolar din Macedonia Apostol Mărgărit, póte sĕ fiă luat în scut de guvernul român faţă cu întrégă poporaţia română din Macedonia. Ori cât de multe merite ar fi avut în trecut acest inspector, fapt este, că astădi opiniunea publică a Românilor Macedoneni se pronunţă în contra lui acusându-'l, că prin tendinţele sale despotice şi prin faptele sale rĕutăciόse şi abusive a aţîţat nu numai discordia între Românii Macedoneni, dér este adi de fapt o calamitate pentru propăşirea românismului de acolo.

Este, în tot casul, un lucru fórte trist, când un inspector şcolar cu aşa mari plenipotenţe prigonesce pe profesori şi-'i denunţă guvernului turcesc ca revoluţionari, şi altele multe, pe cari nu le putem înşira aici.

A făcut deci o bună impresiune scirea, că în urma turburării, ce a produs'o în opiniunea publică din capitala română prigonirea Eforilor Macedoneni, guvernul şi-a luat pe sémă şi a renunţat la expulsarea lor; ba s'a produs un curent puternic şi favorabil pentru causa Eforiilor şcolare macedonene chiar şi în sînul partidului dela putere. In fruntea acestui curent stă „grupul flevist", condus de fostul ministru de interne Nicolae Fleva. D-l Fleva a mers aşa de departe în apĕrarea Eforilor Macedoneni, încât din momentul, când ei au fost somaţi de guvern sĕ se întórcă în patria lor, 'i-a luat chiar la sine în gazdă şi s'a făcut cel mai înfocat apĕrător al lor în tóte privinţele.

Acestui curent din sînul partidului naţional-liberal este a-se mulţămi şi faptul, că comisia budgetară n'a voit sĕ ştérgă suma necesară pentru consulatul din Bitolia, cu tóte că acest consulat a fost de fapt desfiinţat de ministrul de esterne Sturdza; şi tot acestei apariţiuni este a-se ascrie şi tendinţa manifestată în sînul guvernului de a regula cérta între Apostol Mărgărit şi Eforiile scolare într'un mod favorabil pentru aceste din urmă.

Pe diua de Sâmbătă se aştepta o interpelaţiă sensaţională în acéstă cestiune din partea d lui N. Fleva. Se dicea, că acesta va face grave destăinuiri cu privire la Apostol Mărgărit, că va arăta chiar scrisori de ale lui Mărgărit, prin care el îşi oferă serviciile pentru a ajuta causa bulgară şi că prin urmare Mărgărit este „agent de agitaţiuni" în Macedonia; că numitul inspector şcolar a uneltit contra înfiinţării episcopatului român în Macedonia, denunţând pe delegaţii macedoneni pentru episcopat, ca pe nisce agitatori contra imperiului otoman etc. etc.

D-l Fleva şi-a amânat însĕ interpelaţia pentru câteva dile, în speranţă, că póte totuşi va succede, ca acéstă cestiune sĕ fiă aplanată în bună pace în sînul guvernului şi al partidului dela putere.

Acésta ar fi îmbucurător pentru guvern şi pentru partid, dér noi am dori, ca înainte de tóte soluţiunea ce se va afla, sĕ fiă îmbucurătóre pentru causa fraţilor noştri din Macedonia, care este şi rĕmâne mai pe sus de interesele vremelnice de partid.

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) Martie.

Din Viena se anunţă, că **o nouă încurcătură** se aştéptă **în Austria** în jurul cestiunei întărirei séu neîntăririi lui *Lueger*, la cas când senatul din Viena îl va alege din nou ca primar. S'a lăţit chiar vestea, că de astă-dată *Badeni va recomanda monarchului întărirea lui Lueger*. In casul acesta va fi nevoit sĕ delăture pe locţiitorul *Kielmansegg*, care prea mult s'a angajat contra lui Lueger.

*

O scire de sensaţiă sosesce din Londra. In şedinţa dela 13 Martie a camerei comunelor s'a votat un mare credit pentru înarmările englese. Acest credit estraordinar se urcă la nu mai puţin decât 1,00,000 funţi sterlingi. „*Matin*" din Paris înregistrând acéstă scire dice, că ea a produs o mare sensaţiă în tóte cercurile politice.

*

Despre **situaţia Italienilor în Africa** nu se scie ceva mai de interes, decât că *Menelik* vré cu ori-ce preţ sĕ silĕscă rămăşiţele armatei italiene la un nou atac, care póte sĕ aibă urmări şi mai fatale. De altfel tratativele de pace par a avé óre-care resultat. „*Italia Militare*" îşi esprimă regretele, că Italia trebue sĕ pórte rĕsboiu cu un popor, cu care bucuros ar sta în raporturi pacînice. Celelalte foi se bucură, că s'au început tractările de pace şi că Menelik e aplecat a lăsa neatinse vechile hotare ale coloniilor italiene. O telegramă din Roma spune, că generalul *Baldissera* a rugat pe guvernul italian sĕ înceteze cu transportarea de trupe; o altă telegramă din Paris dice, că Italienii au evacuat Asmara şi s'au retras în Massauah.

„Tribuna" dela 1896 despre „Tribuna" dela 1884 pănă la 1895.

Sub titlul „*Trădare*", „Tribuna" de Duminecă, 3 (15) Martie a. c., adresându-se cătră cei din compania Slavici-Brote, scrie:

„...Aţi îmbĕtat poporul 12 ani cu frase, ca în al 13-lea sĕ-l — vindeţi; aţi făcut în decurs de 12 ani atâţia trădători, cu vreme fără vreme, cu rost şi fără rost, pe dreptul şi pe nedreptul, ca în sfêrşit sĕ vĕ desvĕliţi voi de unicii veritabili trădători ai causei naţionale.

„De aceea vĕ vom înfiera"...

Destăinuirile d-lui A. C. Popovici.

In numerii de Joi şi Vineri ai „*Tribunei*", d-l Aurel C. Popovici publică o lungă scrisóre deschisă cătră Eugeniu Brote, în care face destăinuiri mai amĕnunţite despre planurile companiei-Brote.

Eată în puţine cuvinte punctele esenţiale ale acestei scrisori:

D-l A. C. Popovici arată mai întâiu, că în tómna anului trecut, simulând pe intrasigentul, E. Brote a pornit de-ocamdată o campaniă desperată în contra colegilor din comitetul naţional, pe motivul, că aceştia ar fi influinţaţi de guvernul conservator din România şi ar fi pe punctul de a jertfi programul naţional, pentru-ca sĕ încheie pace cu Maghiarii şi sĕ înceteze lupta.

In scopul acesta aparent, Brote a pus la cale lupta în contra proprietăţii „Tribunei", ca s'o smulgă din mânile lui Raţiu şi soţi.

„Noi — dise d-l Popovici — tot continuând a crede în sinceritatea intenţiunilor d-tale (Brote), parte te sprijiniam, parte nu-ţi cream dificultăţi.... Eram fórte mâhnit şi nedumerit de demersul politic al

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Michail Bacunin.

(Fine).

„Sĕ amintim în trécăt, că Bacunin a „plătit fórte scump nobila sa greşélă, de „a fi avut ilusia imposibilă de realisat, de a „lucra în comun cu democraţii germani. „La majoritatea Germanilor e prea desvoltată ura în contra nóstră. Scim, că luptătorul german, lucrézâ în folosul poporului german, dér nu ne mirăm de asta, „ci îl admirăm. Dér Germanul aştéptă dela „un Rus şi un Slav sĕ despreţuiéscă poporul sĕu, şi sĕ-i ducă civilisaţiunea germană, uitând că pentru acésta avem în „afară de Petersburg — Cur-Estul şi Liflanda, ér Boemii cu pe Slavii din Apus „şi pe Austria.

„Pe când regele Saxoniei era sĕ subscrie verdictul de mórte a lui Bacunin „Heibner şi Kökker, publicişti germani scrieau în diarele lor, că Bacunin e un agent „rus, adecă agentul guvernului rus. Regele s'a oprit şi a schimbat pedépsa cu „mórte în pedépsă cu temniţă, Umwalzungsmäunerii nu s'au oprit şi'l au urmat cu calomniile lor*).

„In Maiŭ 1850 Bacunin cu fiéră la „picióre a fost adus la Praga, unde guvernul Austriac voia sĕ afle dela condamnatul pe viéţă tóte amĕnuntele privitóre „la mişcarea slavă; Bacunin a refusat de „a spune un cuvênd măcar, apoi aflându-se, că proseliţii sĕi voiau sĕ-l scape, „Bacunin a fost transferat la Olmütz, unde „încatenat de un zid a petrecut şase luni — „închis într'un mormênt de granit. După „acésta guvernul austriac l-a estradat Ruşilor. La graniţa Rusiei Bacunin a fost „descatenat, lanţurile austriace au fost înlocuite cu lanţuri ruse.

„Trei ani de dile a petrecut apoi Bacunin în revelinul Alexeevski din fortăréţa „Petro-Pavlovskaia. La 1854 el a fost transfera la Schuzelburg.

*) Aceleaşi calomnii le-au rĕspândit apoi şi Marx cu proseliţii sĕi Engels *e tutti quanti*.

„A venit domnia lui Alexandru al „II-lea. S'au proclamat fel de fel de amnestii. Despre Bacunin nici un cuvênt. „Impĕratul cu mâna sa a şters numele lui „de pe lista amnestiaţilor. Muma lui a remis Ţarului o petiţiune, impĕratul a luat'o „şi cu voce blajină a rĕspuns:

— *Tant que votre fils vivra, madame, il ne sera jamais libre!*

La 1857 Bacunin a fost exilat în Siberia de rĕsărit. *După opt ani* de temniţă „a început exilul în Siberia.

„Adierea unei vieţi nouă s'a simţit în „Rusia; Austria invinsă dă îndărăt, stindardele italiene fâlfăiau la Milano. Bacunin ne povestea cum la Irоutsc dênsul „urmărea pe Garibaldi şi Italia, care se libera. A fi condamnat, la vêrsta de 47 „ani, plin încă de vlaga vieţei, a rĕmânea „simplu spectator perdut în fundul Siberiei — era greu. In destul a plătit el entusiasmul tinereţei, credinţa în posibilitatea unei alianţe cu democraţia germană. „El se hotărî sĕ fugă din Siberia.

„Plécă la Amur, acolo se îmbarcă pe „o corabie americană şi merge la Iucatona, în Japonia. Deci Bacunin era cel dintâiŭ refugiat politic, care se adăpostise în „Japonia. De acolo el veni la St.-Francisco. „Din New-York el sosi la Liverpol, ér în „diua de 27 Decemvre nou, îl îmbrăţişarăm „la Londra.

„După 14 ani de suferinţe, cu semnele de lanţuri la picióre, slăbit de temniţă şi exil, Bacunin a fost întimpinat cu „braţele deschise de amicii sĕi şi cu lacrimi „în ochi, — ér de Germani tot cu vechia „ură. Un diar german radical a amintit „imediat despre *verdächtiger Character* al „acestui uriaş.

„Dér, Germanii au dreptate! Bacunin „şi noi suntem în adevĕr agenţii poporului „rus, noi lucrăm pentru acest popor, suferim pentru dênsul. E rĕu însĕ, că Germanii din Prusia uită, că guvernul din „Petersburg e german."

De atunci şi până la întâlnirea mea cu Bacunin au trecut decimi de ani; eu am cunoscut pe Bacunin la apusul vieţe

i

amicilor noştri pe la Banffy şi Erdelyi — şi de îmbulzéla d-lui Pázmándy, — nu eram însĕ mai puţin nedumerit şi de strînsele d-tale „legăturĭ cu liberalii“....

După căderea guvernului conservator şi venirea liberalilor cu d-l Dim. Sturdza în fruntea guvernului, avuse şi d-l Popovicĭ câte-va ḑile o impresiă mai optimistă; dér veni discursul dela Iaşĭ, care îl pusese pe gândurĭ. Brote însĕ era „convins“, că discursul nu e o batere în retragere, şi căuta sĕ convingă despre acésta şi pe ceilalţĭ.

Mai departe spune, că a aflat dela S. Albini, că Brote convocase o conferenţă a „amicilor noştri“ în Braşov (conventiculul). Albini avea douĕ hârtii; îl trimesese Brote cu ele la Popovicĭ sĕ le cetéscă şi iscălléscă. Una era „scrisórea de bineventare“ (a „exilaţilor“); mai era însĕ o hârtie cu nisce paragrafĭ misterioşĭ şi cu o *formulă de jurămênt.* Era un plan de „organisaţiă nouă“ în „situaţiunea schimbată“. In virtutea paragrafilor acestei „nouĕ organisaţii“, întreg poporul de acasă este împărţit în 12 districte; în fiă-care un şef; după paragraf „*poporul e legat cu jurămênt de órbă ascultare cătră şeful nevĕḑut al causei naţionale*“ (!!) „In afară de *ascultare órbă* încolo nimic. Nicĭ o vorbă despre scop, nimic... Te scieam eu şi te sciu toţĭ amicii noştri, că eştĭ anti-revoluţionar; eram firesce nedumerit, că ce-o sĕ fiă conspiraţia acésta pacînică fără scop mărturisit. D-l Albini rîdea naiv spunêndu-mĭ, că „se miră şi el de d-ta, că umbli cu conspiraţii“.

Scrisórea mai vorbesce de consfătuirea dela 11 Decemvre din Sinaia cu „amicii causei naţionale“ în contra „trădătorilor“ Raţiu etc. Erau cu totul vre-o 7—8 „amicĭ“, carĭ au stat o ḑi şi jumĕtate fără sĕ se pună o cestiune seriósă la ordinea ḑilei. Totul s'a redus la o convorbire caraghiósă tainică a lui Brote cu câţĭ-va dintre „amicĭ“. Despre acţiunĭ politice nimic, absolut nimic.

Tóte acestea erau indicii destul de concludente pentru A. C. Popovicĭ. Dér Brote nu cuteza încă a-se pronunţa, făcea pe „diplomatul“. „Ce era sĕ fac“ esclamă Popovicĭ. „Sĕ mĕ despart de d ta pe *simple bănuelĭ*, pe combinaţii, fără sĕ sciu a d-tale hotărîre? Mi-am ḑis: nu!.... Am aşteptat“.

In partea a doua a scrisorii Popovicĭ spune că după dispariţiunea părintelui Lucaciu din Bucurescĭ şi sosirea sa la Sibiiu, de-odată vine de aicĭ o bombă: Raţiu „a abusat de puterea sa presidenţială într'o consfătuire a comitelui“... „Ne convocĭ la d-ta acasă. Eram de faţă: d-ta, *Slavicĭ*, *Bianu*, *Septimiu Albini*, *D. Comşa* dela Sibiiu şi eu. Indignarea e generală. D-l *Slavicĭ* era de o vehemenţă extremă; ne mai găsind *înjurăturĭ românescĭ* — o luase *pe unguresce.*

„D-l Slavicĭ, netam-nesam, se pune la masă şi redactéză un fulminant protest, care se termină cu frasa teribilă: „*pentru tóte aceste cuvinte declarăm pe d-nul Dr. I. Raţiu nevrednic de încrederea Românilor!*“

„Iscălim protestul noi cei 4 membri presenţĭ din comitet“.

După iscălire ia cuvêntul A. C. Popovicĭ ḑicênd: bine, distrugerea trădătorilor merge, dér noi înşi-ne ce vom face? Carĭ vĕ sunt ideile, ce vreţĭ? Au tăcut toţĭ. Popovicĭ din nou desfăşură ideile sale în privinţa acţiunei politice, ce o credea indispensabilă. Brote ḑicea, că lucrurile acestea „nu se pot discuta aicĭ acum“....

„Atuncĭ se ridică d-l *Bianu*, se adreséză d-lui D. *Comşa* şi-i declaméză o străjnicie de proclamaţie pe un ton sacadat şi de terore, ḑicêndu-i: „*Nu aveţĭ sĕ întrebaţĭ şi sĕ discutaţĭ nimic*; un lucru sĕ-l sciţĭ dela mine, şi d-ta sĕ-l spui la tótă lumea, că *în tótă Transilvania* esistă *un singur şef*, *unul singur şi absolut, dér absolut*, m'ai înţeles? ab-so-lut, tot ce ḑice el e bine ḑis, tot ce face el e bine făcut şi acest şef e Eugen Brote.

„Ér aicĭ, în întréga Ţéră-Românéscă aveţĭ un singur ambasador, unul singur şi absolut, dér absolut, tot ce el ḑice e bine ḑis, tot ce el face e bine făcut şi acesta e Eugen Brote, — atât sĕ sciţĭ şi nimic mai mult!“

„Acéstă instituire a „*dictaturei Brote*“ din partea d-lui Bianu mi-s'ar fi părut simplu ridicolă, décă nu sciam de „*organisaţiunea nouă*“ cu jurămênt de órbă ascultare în „situaţiunea schimbată!“ D-ta dictator, ér acest dictator: un instrument orb în mâna unui şef de partid politic de aicĭ!

„Tăceam şi aşteptam sĕ vĕd: ce are sĕ iésă de aicĭ?

„Vine broşura d-lui Slavicĭ: „*Tribuna şi Tribuniştii*“. Planul era dat pe faţă. Puteam sĕ mĕ desfac atuncĭ de d-ta, dér d-ta, solito more, aprobai şi ér căutai sĕ atenuezĭ lucrul“...

Mai departe spune, că „protestul“ lui Slavicĭ *întrunise întru adevĕr majoritatea iscăliturilor din comitet (!)* Câteva ḑile după aceea însĕ, majoritatea, deşi iscălise protestul, a votat pentru propunerea d-lui Raţiu. Brote ḑicea atuncĭ, că „*s'a blamat teribil în cercurile liberale*“ (de acésta îl durea mai mult, decât de noi), dér că acum el este de părere, că trebue sĕ se scótă un nou ḑiar. Slavicĭ vré sĕ-'l întituleze „Tribuna nóstră“, dér Brote iar preferi titlul „Vechia Tribună“.

Venì şi *Manifestul* iscălit de 7 membri ai comitetului din Sibiiu, carĭ declară, că stau neclintiţĭ pe basa programului naţional dela 1881. La câteva ḑile după acésta Brote ḑicea, că trebue un nou ḑiar, dér acum e de lipsă o „*direcţiune nouă*“ în „*situaţiunea schimbată*“. Sĕ mĕ mai gândesc!

In sfîrşit sosì ḑiua de 11 (23) Februarie, în care Brote a desvoltat celor trei „amicĭ“ întrunıţĭ la el (Septimiu şi Liviu Albini, şi A. C. Popovicĭ) *infama* „*direcţiă nouă*“. Brote i-au luat pe departe c'un „memoriu“, pe care li l'au cetit. Interpelat, că ce înţelege prin frasa: „*pentru-că situaţiunea se caracteriséză prin o apropiată soluţiune a cestiunei naţionale*“, Brote li-a spus, că dênsul din fire e „oportunist“, că „cei de acasă sunt obosiţĭ“, că decĭ trebue sĕ arătăm „*disposiţiunĭ de împăcare*“, că, „după informaţiile lui Brote, un lucru e sigur, că Ungurii au sĕ ne facă o concesiune: *au sĕ reformeze legea electorală din Transilvania*“.

Cerêndu-i-se esplicărĭ, Brote a spus „amicilor“ sĕi, că dênsul sub basa de împăcare înţelege, că *noul ḑiar nu mai póte sta pe basa programului naţional*, că *trebue sĕ fiă oportunist*, şi atuncĭ „e sigur“, „Brote scie sigur, că Ungurii vor reforma legea electorală din Transilvania“.

Popovicĭ i-a spus atuncĭ lui Brote, că asta-i o direcţiune absurdă şi imposibilă, ér Septimiu, „cel mai brotist dintre amicii lui Brote“, ḑise şi el cu gróză, că „la aşa ceva nu voiu conlucra“; dér Brote persista, că „décă e vorba sĕ strige şi ei, ca cei cu Manifestul, nu vede raţiunea de-a fi a noului ḑiar“. La observarea lui Septimiu, că cei de acasă se vor revolta asupra unui asemenea plan, Brote ḑise:

„Planul acesta *nu-l va sci nimenĭ afară de noi patru*, ér Liviu nu-i iertat sĕ-l comunice acasă, decât *cel mult lui Bechnitz şi fratelui meu* (Aurel), ér *celorlalţĭ le vom vorbi altfel, în altă formă*, căcĭ multe lucrurĭ se pot spune, dér vorba-i, cum le spui“.

A mai urmat a doua conferinţă a acelorașĭ în 13 (25) Februarie, în care Brote face din nou declaraţiile de mai sus, ḑicênd: „Nu mai putem recunósce programul naţional ca basă, căcĭ atuncĭ Ungurii n'au sĕ stea cu noi de vorbă“.

In fine Brote ḑise: „*Numai acest program e agreat de d-l Sturdza* (!)... Ei... décă nu, atuncĭ sĕ nu ne mai gândim la amnestiă...“ (!)

„Domnia tiraniei“.

Cu vorbele acestea a caracterisat unul dintre deputaţii oposiţionalĭ alegerea dela *Stomfa*, care a format un viu obiect de discuţiune în şedinţa dela 14 Martie a dietei ungurescĭ.

Scim, că la alegerea din Stomfa, slujbaşii guvernului au esercitat o ne mai pomenită presiune asupra alegĕtorilor partidei poporale, torturându-i în fel şi formă, violându-i în dreptul lor electoral şi făcênd astfel sĕ iese din urnă o majoritate ilegală de voturĭ pentru candidatul guvernului.

Alegerea acésta abusivă a fost protestată, dér comisiunea respectivă a camerei deputaţilor a respins protestul şi a aprobat alegerea.

Afacerea a venit în discuţiă şi în dietă, cu care prilegiu deputatul *Ugron* a ţinut un discurs fórte vehement contra procedurei volnice a guvernului.

Vorbind despre însuşĭ actul alegerei, Ugron a ḑis:

„Acésta este o faptă atât de *brutală*, atât de *josnică*, este o negare atât de *neruşinată* a libertăţii publice, care nu póte fi tolerată“.

Apoi:

„Domnilor, sĕ nu vorbim despre fanatismul poporului, fiind-că *poporul are drept la mâniă şi rĕsbunare.* Grijiţĭ, sĕ nu sumuţaţĭ pe acel popor până la limitele, când el îşĭ ia refugiul la forţă *contra celor ce-'l despóie şi-'l jăfuesc de drepturile sale, fiind-că sângele, care va curge din poporul ucis nevinovat, va căde asupra capului vostru criminal.*“

Mai departe:

„Eu, on. cameră, ruşinat îmĭ plec capul, că în Ungaria se pot întêmpla alegerĭ, ca cea din Stomfa. Roşesc, că acel biet popor a fost ţinut 36 óre de-arêndul în plóie, frig, ingheţ, fără foc. Roşesc, că sunt ómenĭ fără suflet, a căror patimă de partid e mai mare decât umanismul.... Trebue sĕ-mĭ plec capul ruşinat, fiind-că acea alegere este una din acele fapte, pentru care sĕrmanul popor slovac a stat dinaintea urnei. Noi vrem sĕ nimicim în străinătate acusa, că în Ungaria nu fiă-care îşĭ póte esercita dreptul în mod egal; şi étă, suntem espuşĭ, ca în urma *brutalităţii abusului şi volniciei câtor-va ómenĭ sĕ fim presentaţĭ înaintea lumei* **drept nisce barbarĭ....** Regret şi mi-e ruşine, că se póte legalisa o astfel de alegere“.

„*Alkotmány*“, organul partidei poporale, ocupându-se de acéstă discuţiă într'un articol vehement contra guvernului, ḑice la sfârşit:

„Décă va mai dura sistemul de aḑĭ şi décă în rĕsboiul de esterminare îndreptat contra partidei poporale se va mai repeta *fapta mişelécă* dela Stomfa: atuncĭ *noi nu mai putem lua rĕspundere asupra viitorului Ungariei.*“

Étă cum se inauguréză mileniul viţei lui Arpad!

SCIRILE ḐILEI.

— 4 (16) Martie.

Dela Academia română. Cetim în „Ziua“: Aḑĭ d-l B. P. Hasdeu a cetit în şedinţa Academiei o carte de danie, prin care dăruesce Academiei 50,000 fr. fond, în efecte 6 la sută. „*Fondul Iuliei Hasdĕu*“. Până la mórtea d-lui B. P. Hasdĕu şi a soţiei sale, venitele îl vor lua domniile lor. Actul valorosului nostru amic nu are nevoe de nicĭ un comentar“.

—o—

Condamnările pentru „Manifest“ s'au isprăvit de-ocamdată. Toţĭ cei 7 membri ai comitetului, carĭ au subscris „Manifestul“, au fost condamnaţĭ, şi anume d-nii: G. *Pop de Băscştĭ*, Patriciu *Barbu*, Rubin *Patiţa* şi Dr. T. *Mihali* la câte 15 ḑile închisóre şi câte 100 fl. amendă, va sĕ ḑică la *maximul pedepsei*; d-l Dr. *Raţiu* 10 ḑile închisóre şi 100 fl. amendă, I. *Coroianu* 10 ḑile şi 75 fl., ér G. *Domide* 7 ḑile şi 50 fl. Total: *87 ḑile închisóre ordinară şi 625 fl. amendă.*

—o—

Mileniul şi şcólele. Ministrul de culte şi instrucţiune publică Iuliu *Wlassics* a trimis un rescript cătră toţĭ inspectorii şcolarĭ, în care ordonă, că în tóte institutele de învĕţământ poporal sĕ se ţină serbărĭ şcolare în *amintirea mileniului.* Serbările şcolare, au sĕ se facă în ḑiua de 9 Maiu. Pentru orientare, ministrul alătură şi un program, după care au sĕ se facă serbările. Tot-odată permite directorilor scolarĭ, ca sĕ dea şi o vacanţă de 7 ḑile. — Ordinaţiunea acésta mai are óre-care înţeles faţă de şcólele ungurescĭ; dér ce are ea a face faţă de şcólele nóstre confesionale românescĭ? Guvernul vré cu sila sĕ ne impună o serbare specifică maghiară, de care noi nu suntem nicĭ datorĭ, nicĭ obligaţĭ a ţiné sémă.

—o—

Adunarea Reuniunei de gimnastică şi cântărĭ din loc, convocată pe erĭ la órele 10 a. m. *nu s'a putut ţiné* din causa lipsei numĕrului recent de membri. Se va ţiné însĕ Dumineca viitóre cu orĭ câţĭ membri vor fi de faţă. Adunarea Asociaţiunei meseriaşilor românĭ s'a ţinut erĭ după prânḑ, asupra căreia vom aduce raport amĕnunţit.

—o—

Causele antisemitismului. „Münchener Allg. Ztg.“ scrie următórele: „Nu putem nega, că mişcarea pornită contra Jidanilor au provocat'o pressa jidovéscă şi înşi-şĭ Jidanii prin purtarea lor. O parte a Jidanilor din Viena erau nesuferiţĭ în obrăznicia lor. S'a întêmplat, că recomandându-se odată un ḑiarist creştin pentru o fóiă vienesă, colaboratorii fóiei s'au scandalisat şi au declarat, că nu primesc pe *goiu* de coleg al lor. Intre astfel de împregiurărĭ se înţelege, nu e mirare, că cele din urmă s'a sfîrşit şi cu răbdarea poporaţiunei din Viena, aşa că aḑĭ aprópe întréga capitală austriacă a pornit lupta contra Jidanilor“.

—o—

Vaszary şi Szilágyi. „Alkotmány“ dela 14 Martie aduce scirea, că guvernul-Bánffy are intenţia seriósă de-a eschide pe primatele Vaszary din deputaţia, care va aduce adresa omagială monarchului din incidentul sĕrbărilor milenare, înlocuind pe primatele cu preşedintele dietei, Desider *Szilágyi.* Numita fóie susţine, tot-odată, că guvernul pertractéză deja în privinţa acésta cu primatele. „Vaterland“, care încă comunică acéstă scire, face observaţia, că, ce-i drept, primatele Vaszary e om, care se *umilesce*, dér lui nu-i este iertat a se pleca, când e vorba de demnitatea bisericéscă şi dogmatică.

—o—

Un comunicat întârḑiat. In „Voinţa Craiovei“ Nr. 31 a apărut următorul comunicat: „Articolele intitulate: „Ce atitudine trebue sĕ avem în cestiunea naţională“, publicate fără scirea direcţiunei „Voinţei Craiovei“ au fost date prin surprindere la tipar şi pe când membrii comitetului de direcţiune ai ḑiarului lipseau din oraş“. — Articolele, despre carĭ e vorba aicĭ s'au publicat deja la începutul lui Ianuarie. Şi noi am fost reprodus unul din ele, aprobând modul de gândire înţelept şi leal, ce-l dovedéu. Acum vine d-l E. Diogenide fost redactor al ḑiarului „Voinţa Craiovei“ şi declară în „Vremea“ comunicatul de mai sus de mincinos; declară, că articolele acele au fost scrise de d-sa şi n'au fost date la tipar prin surprindere. In cestiunea naţională d-sa a avut mână liberă din partea

---

sale, când dênsul se ocupa cu organisarea alianţei democratice.

Fermecat de credinţa acestui om în definitiva biruinţă a dreptăţei, entusiasmat de puterea caracterului sĕu, precum şi de titanica energie, ce desfăşura el, a fost destul ca sĕ stau cu dênsul douĕ sĕptĕmânĭ de ḑile pentru a deveni unul din adepţii sĕi fanaticĭ. Bacunin nu lasă sĕ-ĭ scape o ocasiune pentru a înregimenta în armata sa revoluţionară pe un nou venit.

In curênd între el şi noi, cei sosiţĭ, se începù o convorbire privitóre la „ce e de făcut“ faţă cu starea politică din lăuntrul Rusiei. Dupa o critică aspră a conspiratorilor din procesul Niciaeff, după analisa amĕnunţită a stărei morale, în care lâncedesce pătura cultă din Rusia, hotărîrăm sĕ încercăm o nouă organisare a elementelor revoluţionare din imperiul Ţarilor. Ca punct de plecare, convenirăm ca grupul nostru de patru inşĭ sĕ fiă de-ocamdată centrul de unire al revoluţionarilor din Rusia cu revoluţionarii din Apus.

direcțiunei clubului liberal, sĕ scrie cum îi dictau convingerile și sentimentele, însĕ numai cu o condiție, sĕ nu atace pe față partidul național-liberal. Comunicatul viind după 8 sĕptĕmânĭ și numai după ce d-l Diogenide s'a retras dela „Voința Craiovei", e evident — ḑice d-sa — că este mincinos.

—o—

Programa deschiderei esposiției milenare. Din Viena se anunță, că monarchul a aprobat în tótă întregimea ei programa deschiderei esposiției milenare. La serbarea de deschidere Majestatea Sa va fi însoțit de 31 principĭ și principese, a căror suită va consta din 46 persóne. Dintre membri corporațiunilor diplomatice s'au anunțat până acum vre-o 60. In sensul programei, Majestatea Sa va deschide esposiția în 2 Maiŭ. Pentru membrii casei regale, locurile se vor stabili înainte; asemenea pentru membri guvernului, ai diplomației, ai diferitelor corporațiunĭ și pentru public. După-ce monarchul și-a ocupat locul, ministrul de comerciu va face raport despre pregătirile esposiției și va cere deschiderea. Monarchul va rĕspunde și—când va declara esposiția de deschisă—de pe vêrful muntelui Gellért, se va da o salvă de tunurĭ, anunțând actul sĕrbătoresc.

—o—

Dunărea. De aḑĭ, Lunĭ, se începe navigația pe tótă Dunărea. „Galații" scrie: A sosit în portul Galațĭ vaporul rus „România". De asemenea au mai sosit și câteva șlepurĭ de pe Prut și un numĕr de șlepurĭ ale societăței austriace de navigațiune pe Dunăre. — Cea mai mare parte dintre vasele carĭ au iernat la Macin au pornit, unele la Brăila, altele venind la Galațĭ. — Alaltăerĭ a trecut prin Galațĭ cel mai mare vapor care a întrat vr'odată pe Dunăre, vaporul se numesce „Telemac" și e cumpĕrat de armatorul Teofilatos din Brăila cu 14,000 de lire. Vaporul are o capacitate de 5400 tone, adecă 540 vagóne de cereale.

—o—

Serbarea încoronării Țarului, care se va face în vara anului curent, promite a fi estra-ordinar de splendidă. Impĕratul Chinei va fi representat prin delegatul estra-ordinar *Ling-Lunp-Tsany.* O telegramă din Petersburg spune, că vor lua parte: *Olga,* regina Greciei, marele principe de *Hessa* cu soția, marele principe de *Mecklenburg-Schwerin,* marele principe de *Saxen-Weimar,* principele de *York* și *Maximilian* moștenitorul bavarez. Capetele încoronate vor fi representațĭ prin următorii: principele prusian *Henric,* principele belgian *Albert,* principele de Connaught *Artur,* moștenitorul grecesc; mai departe, *Ludovic* moștenitorul din Monaco, fratele *Șahului persian,* moștenitorul de tron român *Ferdinand,* moștenitorul *danes* și moștenitorii de *Baden* și *Luxenburg.* Vor mai merge prințul *Montpensier* cu soția și mamă-sa, *Luisa,* infanta spaniolă și principii *Louis Bonaparte* și *Bourbon* Jaine.

Noul cabinet italian.

Pentru a doua óră marchisus di *Rudini* a luat succesiunea lui *Crispi,* care și-a dat dimisia în urma desastrelor din Africa.

Noul ministru-președinte italian este aderent călduros al *triplei-alianțe,* a continuat tratările începute pentru reînoirea alianței și le-a dus la bun sfîrșit.

Marchisul di Rudini a considerat totdéuna politica africană, ca un *malum necesarium.* El a apărat principiul, că odată ce Italia a dobêndit colonia dela Marea Roșie, trebue s'o menție, dér a dat a înțelege, că ar fi preferit sĕ nu se înainteze până la Massauah.

Intre acești doi bărbațĭ de stat o deosebire importantă în cestia acésta Crispi a voit sĕ continue a clădi pe temelia găsită. Sub dênsul s'a încheiat cu Menelik cunoscutul tratat din Uciali, care oferea marele avantagiu, că Regele Abessiniei recunoscea coloniei italiene fruntarii largĭ și stabilea protectoratul Italiei, protectorat, pe care Menelik l'a denunțat când s'a simțit mai puternic. Când colonia a fost neliniștită din părțile rĕsăritene ale Abessiniei, Crispi a ordonat înaintarea trupelor și acum Suveranul Abessiniei găsi momentul poprice de a-șĭ apropia, printr'un rĕsboiŭ, pe vasalii carĭ îl combăteau înainte.

Crispi cunoscea antipatia Parlamentului contra unei espedițiunĭ marĭ și a primit voios asigurările generalului Baratieri, că dispune în Africa de trupe suficiente. Intăririle s'au trimis prea târḑiu și adăogênd la acésta greșelele tactice comise la Adua de generalul Baratieri, Abissinienii au putut raporta victoria fără multe greutățĭ.

Marchisul di Rudini a combătut din capul locului trecerea fruntariilor stabilite prin tratatul dela Uciali, ba a combătut chiar acest tratat, pe care nu-l credea fericit. Nu se scie însĕ, ce atitudine va avea acum. Din declarațiunile sale anterióre se póte însĕ presupune, că nu renunță la colonia Eritrea. Din declarațiunea ministerială ce va ceti probabil în ședința de Marțĭ a Camerei se vor cunósce intențiunile noului guvern în politica africană.

Asupra relațiunilor Italiei cu Austria și Ungaria, „*Fremdenblatt*", organul oficios al ministerului de esterne, scrie următórele:

„In unele ḑiare francese și englese găsim opinia ciudată, că Austro-Ungaria și Germania se vor lĕpàda de aliata lor în urma nenorocirei dela Adua. Am combătut deja odată energic ideia acésta și o respingem din nou pentru că dovedesce o ignoranță complectă a caracterului politicei austro-ungară și germane și a situațiunii. Nenorocirea din Adua ne-a făcut sĕ simțim mai viu alianța nóstră cu Italia; impresia adêncă ce a produs scirea acésta în tóte cercurile nóstre, dovedesce cât de strînse sunt légăturile ce ne unesc. De altă parte se scie perfect de bine aci și la Berlin, că Italia rĕmâne un stat puternic, neslăbit în urma înfrângerii lui Baratieri în munții Tigre. Infrângerea acésta a provocat retragerea unui ministru puternic, dér și bărbații, carĭ îi succed posedă încrederea națiunii și în fruntea lor au pe un bărbat de stat încercat și prevĕḑĕtor, care se bucură de stima tuturor".

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

A. Din testamentul dela 4 Iulie 1892.

(Fine)

Îl oblig pe fratele meu C. D. Baiulescu, ca sĕ dea nepótei mele Adina C. I. Bossie suma de douĕ-ḑecĭ mii lei; îndatoresc pe fratele meu ca sĕ îndeplinéscă tóte datoriile religióse pentru îmormêntare și căutarea sufletului pe timp de 7 anĭ.

Cu esecutarea fidelă a tuturor disposițiunilor din acest testament însărcinez pe Academia Română séu pe acele persóne, carĭ după vremurĭ vor fi chiămațĭ sĕ moștenéscă atribuțiile sale, o las patriotismului și onórei acelor persóne spre a-'l esecută întocmai cu onóre și demnitate.

B. Din testamentul suplementar dela 4 (16) Martie 1895.

„Pe lângă cele ce am dispus prin susḑisul meu testament mai las următórele legăturĭ: 20.000, adecă douĕ-ḑecĭ mii lei, Mariórei Anton Carp, fiica naturală și adoptivă a vĕrului meu prin alianță Anton Carp; 20.000, adecă douĕ-ḑecĭ mii lei, domnișórei Margareta Castan, fostă soră de caritate, pe brațele căreia a murit iubitul meu soț General Ioan Carp, și care în urmă mi-a dat și mie ingrijirile cele mai bune cu dragoste și devotament; 1.000, adecă una miiă lei vizitiului meu Nae Moscu; 1.000, adecă una miiă lei, bucătăresei mele Lina Moscu.

Indată după încetarea mea din viéță, tótă averea mea mișcătóre și nemișcătóre se va lua în primire de Academia Română esecutórea mea testamentară, căreia îi dau posesiunea întregei mele averĭ.

Academia Română este obligată a achită tóte legăturile făcute de mine prin testamentul meu cu data din 4 Iulie 1892, precum și pe cele din presentul testament suplimentar.

Legăturile din acest testament, precum și acela ce am făcut prin testamentul din 4 Iulie 1892, domnișórei Alexandrina C. I. Bossie, se vor achita integral și fără nicĭ o scădere de taxe séu alte cheltuelĭ de către Academia Română din averea mobilă ce se va găsi la mórtea mea".

Delegațiunea, urmând și pĕrerea unanimă a membrilor presențĭ în ședința dela 17 Noemvre, a hotărît primirea legatului, după care s'a obținut îndată, pentru acésta și Decretul Regal dând Academiei cuvenita autorisare legală de acceptare.

Rudele rĕposatei au deschis acțiune judecătoréscă pentru anularea testamentului și astfel succesiunea este pendinte înaintea instanțelor judecătoresci.

Concursurile Premielor.

In sesiunea generală a acestui an sunt de acordat 3 premii pentru opere publicate și alte 3 pentru lucrărĭ presentate în manuscript asupra subiectelor puse la concurs.

La concursurile acestor premii s'au presentat următórele publicațiunĭ și lucrărĭ:

1) La *Premiul Năsturel-Herĕscu,* de 4.000 Lei, care este a se da unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut de orĭ-ce natură, care se va judecă mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1895, — s'au presentat următórele publicațiunĭ: Bogdan (I.), Cronice inedite atingĕtóre de istoria Românilor. Bucurescĭ 1895; Chicea-Comănescu (Aurel), Gramatica limbei germane. Bucurescĭ 1895; Cuza (A. C.), Monopolul alcoolului. Discursurĭ. Bucurescĭ 1895; Cuza (A. C.), Țĕranii și clasele dirigente. Discursurĭ. Iașĭ 1895; Lecea (Haralam G.), Prima. Bucurescĭ 1896; Nenițescu (I.), Dela Românii din Turcia Europeană. Bucurescĭ 1895; Rosetti (Radu D.), Din inimă. Poesii. Bucurescĭ 1895; Rosetti (Radu D.), Cartea dragostei. Bucurescĭ 1896; Rosetti (Radu D.), Prosă și Epigrame. Bucurescĭ, f. a.; Stătescu (Alexandru), Conu Mache sĕ trăiéscă. Nuvelă originală. Bucurescĭ 1895; Vampa (Laura), Nou! Bucurescĭ 1896; Vlahuță (A.), Iubire. Poesii. Bucurescĭ 1896.

2) La *Premiul Statului Lazăr,* de 5.000 Lei, care este a se da unei cărțĭ scrise în limba română, cu conținut scientific, séu celei mai importânte invențiunĭ scientifice făcute dela 1 Ianuarie 1894 până la 31 Decemvre 1895, — s'au presentat următorii concurențĭ: Antipa (Dr. G.), Studii asupra pescăriilor din România. Bucurescĭ 1895; Florantin (I. Pop), Frumseța liniară și frumseța omului. Iașĭ 1896; Pisone (B.), Trigonometrul, instrument de topografie, etc. Manuscript într'un singur esemplar.

3) La *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei, care este a se da unei cărțĭ scrise în limba română, cu un cuprins moral, de orĭ-ce natură, și apărută în cursul anului până la 31 Octomvre 1895, — s'au presentat următórele lucrărĭ: Bălănescu (Simeon), Blestemul. Poveste născocită. Bucurescĭ 1895; Brote (Eugen), Un memoriu politic. Cestiunea română în Transilvania și Ungaria. Bucurescĭ 1895; Dinescu Barzan (Ioan), Influența crisei morale asupra criminalităței. Bucurescĭ 1895; Georgescu (Sabin P.), Radu-cel-Frumos. Tragedie istorică originală în 5 acte și în versurĭ. Bucurescĭ 1895; Simu (Romul), Monografia comunei Orlat. Sibiiu 1895; Stoica (Simeon), Higiena copilului dela nascere până la al 7-lea an al etății. Sibiiu 1895.

4) La *Premiul Alexandru Ioan Cuza* de 10.000 Lei, care este a se da celei mai bune lucrărĭ scrise românesce despre „*Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*", s'a presentat un singur manuscript.

5) La *Premiul Statului Eliade-Rădulescu,* de 5.000 Lei, care este a se da celei mai bune lucrărĭ scrise românesce despre „*Botanica poporală românesc* etc.", s'au presentat 3 manuscripte.

6) La *Premiul Alexandru Ioan-Cuza,* de 6.000 Lei, care este a se da celei mai bune lucrărĭ scrise românesce despre „*Psihologia și metafisica poporului român după literatura poporală*", nu s'a presentat nicĭ un concurent.

7) Publicațiunile și manuscriptele presentate la aceste concursurĭ în terminele regulamentare anunțate de Academie au fost trimise spre studiare comisiunilor, alese pentru acest scop în sesiunea trecută.

Prin încetarea din viéță a neuitatului Coleg Dr. D. Brândză, s'au descompletat atât Comisiunea de 9 membri pentru Premiele anuale, cât și Comisiunea Premiului Statului *Eliade-Rădulescu.* In ședința dela 3 Noemvre s'a ales pentru completarea Comisiunii premielor anuale d-l Gr. Ștefănescu, sub reserva aprobării Academiei în sesiunea generală; cealaltă comisiune a rĕmas până acum necompletată.

Secretarul general: **D. A. Sturdza.**

DIVERSE.

Povestea polului nordic. La toțĭ li-e cunoscut, că Asia e légănul omenirei, dér doctrina secretă ne învață, că pământul, pe care s'a născut cel dintâiŭ om, este polul nordic, care s'a ridicat de sub apă și că aicĭ a fost paradisul, pe care au locuit cele dintâiu popóre de pe pământ și încă și acuma se mai află acolo o insulă, care nicĭ când nu se va cufunda. Doctrinele filosofice ale Indienilor susțin, că acea insulă dela polul nordic a fost odată un continent mare, care înainte cu 850,000 de anĭ, s'a cufundat cea mai mare parte. Insula acésta, pe timpul, când s'a cufundat era locuită de douĕ sĕminții deosebite, carĭ se luptau una contra celeilalte. Aceste douĕ seminții în privința corporală și spiritula se deosebiau de omenimea de astăḑĭ. Una din acele douĕ sĕminții era iubitóre de pace, ér cealaltă era rea și învrăjbitóre. (Abel și Cain?) Din sĕminția cea bună s'au derivat Lemurii, ér din cea rea Atlanții. Acest continent, care în narațiunile Grecilor vechĭ pórtă numele de Hiperborea, este ținutul, care se estinde dela polul nordic spre sud și vest, adecă ținutul, care astăḑĭ e cunoscut sub numele de Asia-nordică și o parte din Siberia. Vechii cronicarĭ chinezĭ vorbeau despre acest continent, ca despre țéra *din dosul sórelui* (Ceon) și Grecii cei vehĭ susțineau, că Apollo țĕrei Hiperborea petrece o parte a anului în țéra din dosul sórelui. La polul nordic sórele nu apune o jumĕtate de an; acésta se esplică ast-fel: Pe timpul primei și a doua generațiune — după cum susțin Indienii — periferia pământului a fost acoperită de mărĭ estinse, dér mama (pământul) s'a mișcat sub valurile mărilor și printre acele valurĭ a eșit pământ uscat: acesta este polul nordic; apoi pământul s'a mișcat și mai tare și atuncĭ a apărut pe periferia pământului o catenă de munțĭ: acéstă catenă de munțĭ sunt munții Himalaia (Indienii cred, că munții Himalaia se continuă și pe sub mare și așa încinge întreg pământul ca cu un brêu). Pământul după acéstă mișcare în direcțiune sudică, s'a împărțit în mai multe țĕrĭ și insule, ér pământul străbun (polul nordic) nu s'a împărțit. Printre valurĭ, a apărut în tóte direcțiunile pământ uscat, dér în decurs de mii de anĭ, pământul ér s'a cufundat în apă. Apoi a apărut țéra celor rĕi (Atlanții) și pământul străbun (insula polară) a dispărut (dinaintea ómenilor); rîurile, carĭ curgeau jur împrejur s'au uscat (séu prefăcut în ghiață) din causa vênturilor și a respirațiunilor rele, carĭ eșiau pe gâtlegiul ómenilor celor rĕi.

Literatură.

Au apărut din „Biblioteca pentru toțĭ" nrii. 42—45, conținênd frumóse poesii **„Dorurĭ și amorurĭ"** de Alexandru Deparațianu, partea I și II. Sub nr. 42 și 43 se cuprinde o prețiósă carte întitulate **„Elocuența română"** de d-l profesor G. Adamescu, cunoscut din mai multe scrierĭ ale d-sale în causa nóstră ardelénă. In acéstă carte se cuprind discursurile mai multor bărbațĭ marĭ din istoria Românilor și costă 32 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corónе ung. 4%	98.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.65
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.—
Imprum. ung. cu premii	161.75
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	145.—
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	122.45
Losurĭ din 860	148.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	998.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	416.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	378.25
Napoleondorĭ	9.58
Mărcĭ imperiale germane	59.—
London vista	120.70
Paris vista	47.87½
Rente de corónе austr. 4%	101.40
Note italiene	43.80

Cursul pieţei Braşov.

Din 16 Martie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.44	Vênd.	9.49
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.53	Vênd.	9.57
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	1.27½	Vênd.	1.28
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	59.05
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	10.90
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Anunciurĭ

(inserţiunĭ şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans".